

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

ÚNOR

ČÍSLO 2

Ročník 2016

EDITORIAL

Milí přátelé,

únor je bohatý na různé události. Hned 2. února jsou Hromnice a zároveň zakončení Roku zasvěceného života.

V tomto čísle najdete otázky papeže Františka pro osoby zasvěceného života, které položil řeholníkům a řeholnicím. Jsou inspirací i pro nás pro postní dobu, která letos začíná brzy, a to popeleční středou 10. února.

Prožíváme Rok milosrdenství a mnozí z nás se zúčastnili otevření Brány milosrdenství v Bozkově. V rubrice „Ohlédnutí“ najdete dojmy z této události, jak je zapsala farnice z Bozkova.

Poslední víkend v únoru budeme prožívat duchovní obnovu s P. Satoriou. Byl bych rád, aby se co nejvíce z nás této obnovy zúčastnilo.

Přeji všem dobrý vstup do postní doby, aby Boží milosrdenství mohlo zapůsobit v našich srdcích.

P. Jan

CESTY VÍRY

O MILOSRDENSTVÍ – přednáška P. Wojciecha Zubkowicze SAC

Rok milosrdenství určitě přinese hodně zajímavých pastoračních projektů, budeme osloveni bohatou nabídkou, jak Rok milosrdenství prožívat tak, aby to co nejvíce prospělo našemu duchovnímu životu.

Hlavním cílem Roku milosrdenství ale je, abychom se nechali políbit milosrdným Otcem a zakusili Boží milosrdenství. Cesta k tomuto setkání vždy vede skrze uznání pravdy o sobě, své ubohosti, bídy a hříchu.

Ke konci šestého a zároveň posledního sešitu zápisů sestry Faustyny, kterým končí také její Deníček, věnuje sv. Faustyna několik posledních vět jevu, který asi také známe ze svého duchovního života. Jedná se o okamžik, kdy si člověk uvědomuje svou slabost a hříšnost před Bohem, který je svatý.

Faustyna píše: „*Jistého dne při mši svaté mi Pán dal hlouběji poznat svou svatost a majestát a současně jsem poznala svou ubohost.*“ (Den. 1800) Na základě zkušeností ze svého duchovního života můžeme asi říct, že je to smutný a někdo velmi bolestný pocit, kdy vnímáme rozdíl mezi svou hříšností

a Bohem, který je dokonalou láskou, dobrem a krásou. Sv. Faustyna ale překvapivě u toho vyznává: „*Radovala jsem se z toho poznání a má duše se celá utápěla v jeho milosrdenství; cítím se nesmírně šťastná.*”

Zajímavé je toto vyznání sv. Faustyny. Vědomí vlastní slabosti a hříšnosti v ní probouzí radost a štěstí! Jak je to možné? Odpověď asi najdeme v jejích slovech, že se celá „*utápěla v jeho milosrdenství*”. Boží milosrdenství se stává prostorem setkání hříšníka s Láskou. Je to prostor, který není prostorem odsouzení, ale naplňuje radostí z odpuštění.

Lidské prožívání viny a hříchu připomíná totiž někdy člověka, který na chodbě v budově soudu očekává vstup do soudní síně. Ano, stále je to spíše setkání se spravedlností než s milosrdenstvím. Boží milosrdenství nám nabízí jiný pohled: že můžeme vstoupit do místnosti, ve které nás očekává lékař. Ten nás ošetří, zbaví bolestí a uzdraví. Mění to také náš pohled na hřích a zlo - není to jenom přestupek, vina, škoda, za které musíme zaplatit a přijmout třeba trest. Vede nás to k dospívání v chápání, že zlo a hřích poškozuje a ničí nás a skrze nás potom také působí ve světě.

Bude dobře připomenout si u toho také to, co napsal **Tomáš Merton** (1915 - 1968), trapistický mnich a teolog. Říká, že Boží milosrdenství není jenom odpouštění hříchů (a do této úrovně často - možná nevědomě - Boží milosrdenství zužujeme), ale je to také život. Je to zjevení skryté pravdy a spasitelné lásky Boha k člověku. Je to zjevení Boha jako lásky. Merton zdůrazňuje, že pokaždé, když obdržíme milosrdenství a zároveň je prokazujeme, účastníme se díla nového stvoření a vykoupení. Podle Mertona máme tímto podíl na eschatologickém naplnění díla Kristova a na budování Božího království. Dílem Božího milosrdenství není tak „jenom” odpuštění hříchů, ale nové stvoření, nový svět, nové tvorstvo. Milosrdenství se neprojevuje „jenom” tím, že zbavuje hříchů a vysvobozuje od zla, ale stává se silou, která tvoří nové a požehnané.

V tomto kontextu píše Tomáš Merton o klimatu milosrdenství. Klima evangelia je podle něj právě klimatem milosrdenství a života, odpuštění a tvoření. „*Noříme se do tohoto klimatu a dýcháme jeho čistý vzduch skrze víru.*” - píše Merton.

Kdybychom chtěli krátce vyjádřit, proč přijímáme Boží milosrdenství, mohli bychom říct, že to děláme nejen proto, aby nás Bůh osvobodil od hříchu, ale proto, aby nás znova stvořil, aby nás proměnil v sebe a abychom tímto mohli spolutvořit nový svět a nové tvorstvo.

Tomáš Merton dále píše asi to, čemu dobře rozuměla sv. Faustyna, která přece zažila mnoho mystických chvil, které jí umožnily vnímat působení Boží lásky

ve světě hříchu a zla: „*Atmosféra milosrdenství*, - píše Merton - *kteřá určuje klima nového stvoření, záleží na vizi toho, že od doby, kdy se Slovo stalo tělem, bydlelo mezi námi, zemřelo za nás na kříži, vstalo z mrtvých a zasedlo na trůnu ve slávě Boží v lidském těle, v našem lidství, všichni lidé jsou Bohu milí. Proto jediné, co člověk potřebuje, aby byl milý Bohu a stal se předmětem jeho milosrdenství, je to, aby byl člověkem a hříšníkem („nepřišel jsem povolát spravedlivé, ale hříšníky - Mt 9,13; Řím 5,8). My nemáme žádné právo klást větší nároky než Bůh. Tedy kdo je milý Jemu, je milý také nám a je to zároveň kritérium naší víry a naší poslušnosti víře (J 15, 12.17.; 13, 34-35), našeho stávání se v určité míře schopnými být milosrdní vůči bližním, jako je Bůh milosrdný vůči nám. Nedokážeme nikdy pochopit tajemství milosrdenství, dokud se budeme usilovně snažit určit, kdo je dlužník, a kdo věřitel. Atmosféra milosrdenství se stává tvůrčí a životodárná ve chvíli, kdy lidé pochopí, že všichni jsou dlužníci a že tento svůj dluh nejsou schopni zaplatit.“*

Rozjímání Mertona nám může připomenout velikonoční chvalozpěv Exultet, který zaznívá na Bílou sobotu a ve kterém slyšíme:

„Nic by nám neprospělo, že jsme se narodili,

kdybychom nebyli vykoupeni.

Ó, jak obdivuhodně se sklání k nám tvá otcovská dobrota!

Jak nedocenitelný to projev tvé lásky:

Syna jsi vydal, abys vykoupil služebníka!

Vpravdě nezbytný byl hřích Adamův, který Kristus zahladil svou smrtí.

Ó šťastná vina, pro kterou přišel Vykupitel tak vznešený a veliký!“

V tomto poetickém vyjádření existuje pojem „felix culpa“ (šťastná vina). Tato vina je důvodem, proč přišel Vykupitel a obšťastňující setkání s tímto Vykupitelem se dokonává právě v prostoru milosrdenství. Je to zkušenost, kterou určitě prožívala sv. Faustyna a kterou my také prožíváme, když odcházíme třeba po rozhřešení ze zpovědnice.

Zkušenost, o které se zmiňuje sv. Faustyna na posledních stránkách svého Deníčku, ale pokračuje. I do jejího života přichází to, co my také často zakoušíme: pokušení proti důvěře v Boží milosrdenství. Druhý den po tom, co sv. Faustyna napíše, jak velikou radost a štěstí prožívá, ve svém Deníčku zaznamenává: „*Zřetelně cítím slova: Vidíš, Bůh je tak svatý, a ty jsi hříšná.*“ (Den. 1802) Satan se snaží odvést Faustynu od přijímání a Faustyna ve všem vidí hřích a jak je hříšná a nehodná. Nevynechává ale přijímání, jde

ke zpovědi tak, jak to měla naplánované, a potom napíše: „*Poznala jsem, že mi satan chce narušit můj pokoj tím, že mi dává přemrštěné myšlenky.*“

Asi ani my nebudeme ušetřeni od tohoto pokušení, zvláště v Roku milosrdenství. Tehdy pamatujme na zkušenost sv. Faustyny a na její slova, která napsala, když si jednou před přijímáním všimla, že nemá nic, co by mohla Bohu obětovat: „*Nechť mě Tvá milost, která na mě splývá z tvého slitovného Srdce, posilní k boji a utrpení, abych Ti zůstala věrná, a třebaže jsem takovou ubohostí, nebojím se Tě, protože dobře znám Tvé milosrdenství.*“ (Den. 1803)

K tomu ještě připojme vyznání Faustyny, které at' nás doprovází pokaždé, když budeme zakoušet chvíle pravdy o sobě a vnímat svou slabost a hříšnost: „*Cítím, že mě jakási moc brání a ochraňuje proti střelám nepřitele. Stráží a brání mě, převelice dobře to cítím, jsem chráněna, jakoby stínem jeho křídel.*“ (Den. 1799)

P. W. Zubkowicz SAC

PASTORACE

Kongregace pro instituty zasvěceného života a společnosti s životem apoštolským vydala k Roku zasvěceného života, který končí 2. února 2016, dva listy, které mají vést k osobní i komunitní reflexi nad řeholním životem. Titul prvního listu, publikovaného počátkem února 2015, zněl „*Radujte se*“. Druhý nese název „*Zkoumejte*“. Oba dva listy vyšly ve Vatikánském nakladatelství. Myslím, že otázky papeže Františka pomohou také nám všem nejen důstojně zakončit Rok zasvěceného života, ale také dobře prožívat Postní dobu v Roce milosrdenství.

P. Jan

OTÁZKY PAPEŽE FRANTIŠKA

- Chtěl jsem vám říci jedno slovo a tím slovem je radost. Všude tam, kde jsou zasvěcené osoby, seminaristi, řeholnice, řeholníci, mládež, tam je radost, vždy je tam radost! Je to radost ze svěžesti, je to radost z následování Ježíše; radost, kterou nám dává Duch svatý a nikoli radost světská. Je tu radost, avšak kde se rodí radost?

- Pohlédni do hlubin svého srdce, pohlédni do svého nitra, a klad' si otázku: máš srdce toužící po něčem velkém, nebo srdce uspané věcmi? Uchovalo si tvé srdce v sobě neklid hledání, nebo jsi ho nechal udusit věcmi, takže nakonec odumřelo? Bůh tě očekává a hledá tě, co odpovíš? Všimnul sis této situace své duše? Nebo spíš? Věříš, že na tebe Bůh čeká, nebo tuto pravdu považuješ jen za prázdná »slova«?

- My jsme oběti této kultury dočasnosti. Rád bych, abyste přemýšleli: Jak se mohou osvobodit od této kultury dočasnosti?

- Dospělí a vychovatelé mají především tuto odpovědnost: být nejmladším příkladem důslednosti. Chceme, aby mládež byla důsledná? Buďme tedy i my důslední! Jinak o nás Pán řekne to, co říkal Božím lidu o farizejích: »Čiňte a zachovávejte všechno, co vám řeknou; ale podle jejich skutků nejednejte« (Mt 23,3). Chce to důslednost a autentičnost.

- Můžeme si položit otázku. Mám v sobě neklid pro Boha, abych ho ohlašoval, aby ho druzí mohli mým prostřednictvím poznat? Nebo mne okouzluje ta duchovní světskost, která nutí všechno dělat z lásky k sobě samým?

My zasvěcení myslíme na osobní zájmy, na funkčnost našich nadací, na kariéru. Na tolik jiných věcí můžeme myslet... Takzvaně jsem se »pohodlně zařídil« ve svém křesťanském životě, ve svém kněžském životě, ve svém řeholním životě, a také ve svém komunitním životě, nebo jsem si uchoval sílu neklidu pro Boha, pro jeho slovo, které mne pudí »vyjít ven«, směrem k druhým?

- Jak jsme na tom s neklidem lásky? Věříme v lásku k Bohu a ke druhým? Nebo jsme v této věci nominalisté? Ne abstraktně, nejen slova, ale konkrétní bratr, kterého potkáváme; bratr, stojící vedle nás!

Zneklidňují nás jejich potřeby, nebo zůstáváme uzavřeni do sebe samých, do svých komunit, které často máme své "vyhřáté pohodlí"?

- Toto je krásná, skutečně krásná cesta ke svatosti! Nemluv špatně o druhých. "Ale Otče, je tu tolik problémů...": Řekni to představenému, řekni to

představené, řekni to biskupovi, který může sjednat nápravu. Neříkej to tomu, kdo nemůže pomoci. Toto je důležité: bratrství! Vždyť řekni mi, budeš špatně mluvit o své mamince, o svém tatínkovi, o svých sourozencích? Nikdy. A proč to tedy děláš v zasvěceném životě, v semináři, v kněžském životě? Stačí jen jedno: Přemýšlejte, přemýšlejte... Bratrství! Tato bratrská láska.

- Maria, u paty kříže, je ženou bolesti, a současně bdí v očekávání tajemství, většího než bolest, které se má uskutečnit.

Všechno se zdá být opravdu skončeno, dalo by se říci, že uhasla veškerá naděje.

Také ona by v té chvíli, při vzpomínce na přísliby dané při Zvěstování, byla mohla říci: nenaplnily se, byla jsem oklamána. Avšak neřekla to. Místo toho ta, jež je blahoslavená, protože uvěřila, vidí svou vírou, jak vyvěrá nová budoucnost, a s nadějí očekává Boží zítřek.

Občas si pomyslím: Umíme také my čekat na Boží zítřek? Nebo chceme dnešek? Pro ni je Boží zítřek svítáním velikonočního rána, toho dne prvního v týdnu. Bude dobře, když v kontemplaci budeme uvažovat o objetí syna s matkou. Jedinou svítlnou hořící u Ježíšova hrobu, je naděje matky, která je v té chvíli nadějí celého lidstva. Ptám se sám sebe i vás: Hoří ještě v klášterech tato svítlna? Čeká se v klášterech na Boží zítřek?

- Neklid lásky stále nutí, abychom šli vstříc druhému, aniž bychom čekali, až on vyjeví svou potřebu. Neklid lásky nás obohacuje darem pastorační plodnosti. A každý z nás si musí klást otázku: Jak jsem na tom se svou duchovní plodností, se svou pastorační plodností?

- K pravé víře vždy patří hluboká touha změnit svět. A to je otázka, kterou si musíme klást: Máme v sobě také my velké vize a elán? Jsme také my odvážní? Stoupají naše sny do výšky? Jsme stravováni horlivostí (srov. Žl 69,10)? Nebo jsme průměrní a spokojujeme se s rámcovými pastoračními plány?

Papež František

POMOC POTŘEBUJI – NABÍZÍM

PODĚKOVÁNÍ A K TOMU JEŠTĚ PROSBA

Poděkování patří farnicím a farníkům (byli v přesile) za vánoční přípravu a úklid kostela.

A pěkně prosím o pomoc při úklidu vánoční výzdoby.

Ve čtvrtek 4. února 2016 od 15 hodin. Každá ruka dostane úkol. Zima nám nebude.

Těším se na hojnou účast a předem děkuji.

V. Petružálková

EKONOMIKA

POSTNÍ SBÍRKA

Tradiční postní sbírka bude opět věnována na účely misí v Indii prostřednictvím nadace Modrá rybka.

VYÚČTOVÁNÍ KASIČKY NA KVĚTINY

Od srpna 2015 do ledna 2016

Počáteční stav: 285,- Kč. Dne 18. 12. z kasičky vybráno 460,-Kč. Takže celková hotovost byla 745,-Kč.

Výdaje: dekorace adventního věnce, leštěnka, aranžovací hmota, lampový olej červený, květiny to vše stálo 741,- Kč.

Zůstatek: v kase zbývají 4,-Kč.

Díky bohaté zásobě květů z farní zahrady, zbyly finance na další potřebné nejen úklidové drobnosti. Za všechny vaše finanční příspěvky srdečně děkujeme.

V. Petružálková

/ pozn. redakce: A za tu bohatou zásobu květin z farní zahrady děkujeme pilným zahradnicím Vladě Petružálkové a Elišce Hoření./

PŘEJEME

V únoru oslaví svá životní jubilea:

Emílie Petrová

Helena Procházková 40let

Mírek Lamač

Marie Pastorková

Zdena Rákosová 65let

Mirka Kostlánová

Manželům Jiráskovým z Malé Skály blahopřejeme k 55leté společné cestě životem.

Všem za farnost přejeme stálou Boží ochranu a mnoho lásky.

Nataša Allradiová

Marie Pešková

Zdislava Bohuslavová

Marie Kochánková

Jáchym Pešek

NENECHTE SI UJÍT

Pozvánka místní skupiny České křesťanské akademie - Český ráj:

Srdečně zveme na přednášku

"POVOLÁNÍM ČLOVĚK".

Do Železného Brodu přijede na víkend vést duchovní obnovu farnosti, a tak chceme využít část jeho drahocenného času na i pro širší publikum.

P. Mgr. Karel Satoria nás seznámí nejen se svou poslední knihou na toto téma, ale budeme s ním moci následně besedovat.

Setkání se uskuteční **pátek 26. února 2016, v aule Sklářské školy v Železném Brodě v 18:15.**

P. Satoria u nás už před časem přednášel, a tak pro ty, kdo ho neznají, připojuji aspoň několik informací, převzatých ze stránek Wikipedie.

Těšíme se na Vaši účast.

Ing. arch. Martin Tomešek

Mgr. Karel Satoria (* 1953) je český římskokatolický kněz, který v letech 1990 až 1992 působil jako generální vikář brněnské diecéze. Od roku 1992 je členem Řádu cisterciáků přísné observance. Nyní působí v Dobříši.

Narodil se jako nejmladší ze čtyř dětí ve věřící rodině, která byla po roce 1948 postižena pronásledováním ze strany komunistického režimu. Díky politickému uvolnění se mu však v roce 1968 podařilo dostat na gymnázium ve Velkém Meziříčí, po jehož absolvování roku 1972 začal studovat Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu v Litoměřicích. V letech 1975 až 1977 absolvoval základní vojenskou službu, během níž na sebe upozornil mimo jiné neúčastí ve volbách v roce 1976. V roce 1977 ho spolužák z fakulty Václav Malý seznámil s prohlášením Charty 77. Po skončení základní vojenské služby dokončil svá studia teologie a v roce 1978 byl vysvěcen na kněze.

V letech 1978-1982 působil jako farní vikář v Letovicích a v letech 1982-1990 jako duchovní správce ve Vrbici u Břeclavi. Jak se později dověděl, k 30. listopadu 1986 mu byl odebrán státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti, ale protože mu to nikdo neoznámil, byl jako kněz činný i nadále. Přitom šířil informace o Chartě 77 a účastnil se akcí brněnského disentu, za což byl režimem stíhán.

Po roce 1989 chtěl vstoupit do kláštera, avšak v květnu 1990 přijal funkci generálního vikáře brněnské diecéze, ve které setrval do roku 1992. Jako generální vikář se snažil zvrátit stav, kdy od doby normalizace působili v mnoha živých farnostech duchovní správcové loajální ke komunistickému režimu, zatímco dřívějšímu režimu nepohodlní kněží zůstávali v málo aktivních či v odlehlých farnostech, takže si přesuny kněží v rámci brněnské diecéze nadělal řadu nepřátel.

V roce 1992 vstoupil do Řádu cisterciáků přísné observance, přijal řeholní jméno Martin a následujících deset let strávil v klášteře Sept Fons ve střední Francii. „Nepovažuji život trapistů, tak jak jsem ho poznal, za bezcenný, jistě nabízí velmi kvalitně naplněné dny a je pro mnohé požehnáním, nemohu se ale zbavit dojmu obrovských rezerv,“ uvedl Satoria.

Po návratu do České republiky v roce 2002 vedl výstavbu kláštera Nový Dvůr, po jehož dokončení se odstěhoval na bývalou faru z konce 18. století v Kostelní Myslové, kterou spolu s několika dalšími lidmi postupně opravoval. Od 1. října 2011 se stal administrátorem v Dobříši a administrátorem excurrento ve farnosti Svaté Pole..

FARNÍ VÝLET 2016

Rezervujte si, prosím, sobotu 18. června 2016. Pojedeme do Polska. Navštívíme katedrálu Strzegom, Bolkow, Jawor, uvidíme i koncentrační tábor Rogoźnica. Bližší informace budou zveřejněny včas. Přihlášky už nyní přijímá V. Petružálková – mobil-721 026 030 .

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

Srdečně zveme na duchovní obnovu s **P. Mgr. Karlem Satoriou** na téma „Povoláním člověk“. Bude se konat v **pátek 26. 2. a v sobotu 27. 2.** na faře v Železném Brodě.

Program:

Pátek 26. 2. : 16:30 mše svatá

18:15 přednáška v aule Sklářské školy

Sobota 27. 2. : 8:45 ranní chvály

9:00 přednáška

11:00 mše svatá

12:00 společný oběd

13:00 přednáška

Případné změny budou včas ohlášeny. Prosíme, nahlaste včas svoji účast.

FÓRUM

SLOUPEK TOMÁŠE ŠILHÁNA

"Štěstí nejsou splněná přání, ale splněné povinnosti."

O Vánocích jsem vzal do ruky památník ze základní školy a otevřel zrovna na stránce s tímto výše citovaným věnováním pana (vlastně soudruha - neboť se hrdě hlásil ke KSČ) učitele, i když - dnes už asi nikdo nevypátrá, kdo kdy obdobně upravovaný citát vyslovil první. A když jsem si pak prohlížel všechna ta vánoční a novoroční přání a gratulace, co jich každoročně přijde poštou celá hromádka - tedy většinou to známé: "Hodně štěstí, zdraví, spokojenosti...", uvědomil jsem si, že většina z nich je asi napsaná jen jaksi ze zvyku, jen proto, že se to o Vánocích dělá, ba někdy dokonce jenom proto, aby se někdo

neurazil, že jsme na něho letos zapomněli... Nic proti této hezké tradici, přece si nebudeme přát něco zlého. Když jsem pak ale vzpomínal na všechna ta má nesplněná přání, sny a touhy, když mi bylo 15 - 20.. 30 let.. ..na všechny ty karamboly, trápení a zkoušky - a že teď je všechno úplně - ale úplně jinak a jsem úplně jinde než jsem si kdy přál... .. dokonce bych řekl - přesně tam, kde jsem nikdy vůbec být nechtěl.. .. uvědomil jsem si, jak hloupě se někdy o to své "šťěstíčko" modlíme, strachujeme a prosíme a přitom míváme to štěstí pravé, které bychom si spíš asi měli všichni přát, nebo - ještě lépe - vyprošovat si v modlitbě navzájem - tedy to, abychom našli každý v těch svých zkouškách, ať už dobrých či zlých lásku těch dvou milujících Srdcí, a tím radostnou cestu s nimi v tom hezkém i nepřijemném co nás potkává....

..a tak si teď myslím, že tomu (jistě dobře míněnému) citátu soudruha učitele schází něco podstatnějšího - asi takto: "Štěstí nejsou splněná přání, nýbrž to, když i v NEšťěstí jde s námi někdo, kdo nás doopravdy miluje a pomáhá nám ten kříž nést." A to pak nejsou splněné povinnosti ze strachu z učitelovy rákosky, nýbrž radost, i když ty zkoušky na tomto světě bolí - stejně jako v té škole písemná práce. Vždyť - stačí se podívat jak těžké to měla právě třeba Ježíšova maminka už od těch jeslí ve chlévě... .. tak vždy po každé bolesti nakonec přichází radost.

OHLÉDNUTÍ

Otevření brány milosrdenství v Bozkově.

To, že také v Bozkově bude otevřena brána milosrdenství, jsme věděli od konce minulého roku. Jedni se těšili a považovali to za čest pro toto poutní místo, jiní byli rádi, ale měli obavy, jak se to všechno zvládne, někteří si říkali: „Proč to muselo potkat právě nás? Není to zbytečné a k čemu to je vlastně dobré? Už aby to bylo konečně za námi.“

Tak tedy... Už je to za námi. Neříkám konečně, ale také přiznávám, že patřím do té první skupiny výše jmenovaných.

Když si vzpomenu na příběh z Lukášova evangelia, kdy Marie, sedící u Ježíšových nohou, bedlivě naslouchá jeho slovům, zatímco Marta obsluhuje, musím říct, že ve mně převládá spíše Marie. Chápu ale všechny Marty, ať už se jedná o ženy nebo muže, a obdivuji všechny, na kterých ležela tíha toho dne i dní předchozích, kdy se muselo všechno promyslet, připravit, zorganizovat,

navážit pro více než 300 lidí. Ti si museli opravdu na konci dne oddychnout a možná říci i „konečně“, ale věřím, že i jim, přinesl tento den radost. Radost, že se všechno vydařilo a brána byla za zpěvu přítomných otcem biskupem otevřena, že panovala výborná atmosféra, že přálo počasí, že náš kostel pojmul všechny příchozí, kterých bylo odhadem mezi čtyřmi a pěti sty. Bozkov už dlouho nezažil, aby byla taková účast na mši svaté, aby sloužilo tolik kněží. Kromě otce biskupa bylo u oltáře ještě sedm kněží, jeden jáhen a mnoho ministrantů, ve zpovědnici po celou dobu ještě další kněz.

Otec biskup nás na konci mše vyzval, abychom, když jsme slavnostně vešli branou milosrdenství, také s tímto milosrdenstvím uměli vyjít mezi lidi a přinášeli ho do svých rodin, zaměstnání a všude, kde se právě nacházíme. To je také přání papeže Františka, abychom toužili po Boží milosrdné lásce a přijímali ji, protože jediné tak, plni této soucitné a odpouštějící lásky, můžeme být „milosrdní jako Otec“, což jsou slova z evangelia, která se stala heslem pro celý liturgický rok.

Jedině tehdy, když přiznáme svá provinění a svou neschopnost následovat Otce v milosrdenství a intenzivně zažijeme Boží odpuštění, může nás Otcovo milosrdenství vyzbrojit pro konání opravdových milosrdných skutků.

Po obědě jsme mohli ještě v kostele vyslechnout přednášku o milosrdenství, kterou přednesli sestry z kongregace Matky Božího milosrdenství pozvané otcem Kryštofem. Na závěr jsme se s nimi pomodlili korunku k Božímu milosrdenství a mohli jsme uctít ostatky svaté sestry Faustyny. Také zde byla účast veliká.

Otevření brány je už historií, kterou nám nebudou připomínat pouze pořízené fotografie. Je nám věnován celý rok milosrdenství a my jsme stále na jeho počátku. Po celý rok nám tento den bude připomínat ozdobená hlavní brána s nápisem „Porta misericordiae“, liturgické oděvy i oltářní plátna zhotovené farníky pro tento účel. Také hymnus složený pro tento den nezůstane někde založen, ale bude zpíván během roku při různých příležitostech. Nejdůležitější ze všeho jsou ale naše srdce, otevřené brány našich srdcí, naše touha přijímat Boží něhu a odpuštění, touha vyzářovat toto milosrdenství a předávat ho dál.

Zdena Hušková

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Všeobecný: Abychom pečovali o stvořený svět, který jsme dostali jako nezasloužený dar, a rozvíjeli jej a ochraňovali pro budoucí pokolení.

Evangelizační: Aby přibývaly příležitosti pro dialog a setkávání mezi křesťanskou vírou a asijskými národy.

Národní: Ať nemocné, seniory a trpící přijímáme v našich farnostech a společenstvích s úctou a láskou a umíme jim citlivě dát najevo svou vděčnost za jejich modlitby, oběti a životní moudrost.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným veršem z Bible

1.2.	1. čt: 2Sam 15,13-16,13 Žl: 3 Ev: Mk 5,1-20	„Jdi domů ke své rodině a pověz jim, jak veliké věci ti učinil Pán, když se nad tebou smiloval.“
2.2.	1. čt: Mal 3,1-4 Žl: 24(23) 2. čt: Žid 2,14-18 Ev: Lk 2,22-40	Ježíš se ve všem musel připodobnit svým bratřím, aby se stal v jejich záležitostech u Boha veleknězem milosrdným a věrným, a tak usmířoval hříchy lidu.
3.2.	1. čt: 2Sam 24,2-17	Když David uviděl anděla bijícího lid, pravil

	Žl: 32 Ev: Mk 6,1-6	Hospodinu: „Hle, já jsem zhřešil a já jsem se provinil;
4.2.	1. čt: 1Kral 2,1-12 Žl: 1Kron 29 Ev: Mk 6,7-13	Dbej na to, co ti svěřil Hospodin, tvůj Bůh: Chod' po jeho cestách a dodržuj jeho nařízení a příkázání, jeho práva a svědectví, jak jsou zapsána v zákoně Mojžíšově, a tak budeš mít úspěch ve všem, co budeš konat, ať se obrátíš kamkoli.
5.2.	1. čt: Sir 47,2-13 Žl: 18 Ev: Mk 6,14-29	Jan králi vytýkal: „Není dovoleno, abys měl manželku svého bratra!“
6.2.	1. čt: 1Kral 3,4-13 Žl: 119 Ev: Mk 6,30-34	Jak si mladík udrží svou stezku čistou? Musí se vždy držet tvého slova, Hospodine.
7.2. ne	1. čt: Iz 6,1-8 Žl: 138(137) 2. čt: 1Kor 15,1-11 Ev: Lk 5,1-11	Pak jsem slyšel hlas Páně, jak praví: "Koho mám poslat, kdo nám půjde?" Řekl jsem: "Zde jsem, mne pošli!"
8.2.	1. čt: 1Kral 8,1-13 Žl: 132 Ev: Mk 6,53-56	Ve schráně nebylo nic než dvě kamenné desky, které tam uložil Mojžíš na Chorébu, kde Hospodin uzavřel smlouvu s Izraelci, když vyšli z egyptské země.
9.2.	1. čt: 1Kral 8,22-30 Žl: 84 Ev: Mk 7,1-13	Hospodine, můj Bože, skloň se k modlitbě svého služebníka a k jeho prosbě o smilování a vyslyš lkání a modlitbu, kterou se tvůj služebník před tebou dnes modlí:
10.2.	1. čt: Jl 2,12-18 Žl: 51,3-17 2. čt: 2Kor 5,20-6,2 Ev: Mt 6,1-18	Kristovým jménem vyzýváme: Smiřte se s Bohem! S tím, který byl bez hříchu, jednal kvůli nám jako s největším hříšníkem, abychom my skrze něho byli spravedliví u Boha.
11.2.	1. čt: Dt 30,15-20 Žl: 1 Ev: Lk 9,22-25	Všem pak řekl: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mne.
12.2.	1. čt: Iz 58,1-9 Žl: 51 Ev: Mt 9,14-15	Zdalipak půst, který já si přeji, není toto: Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbít?
13.2.	1. čt: Iz 58,9-14 Žl: 86 Ev: Lk 5,27-32	Tehdy zavoláš a Hospodin odpoví, vykřikneš o pomoc a on se ozve: „Tu jsem!“ Odstraníš-li ze svého středu jho, hrozící prst a ničemná slova,
14.2.	1. čt: Dt 26,4-10	Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit i v

ne	Žl: 91 2. čt: Řím 10,8-13 Ev: Lk 4,1-13	krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem; budeš jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody neztrácejí.
15.2.	1. čt: Lv 19,1-18 Žl: 19 Ev: Mt 25,31-46	Jestliže v den odpočinku upustíš od svých pochůzek, od prosazování svých zálib v můj svatý den, nazveš-li den odpočinku rozkošným, svatý den Hospodinův přeslavným, budeš-li jej slavit a nepovedeš plané řeči, tu nalezneš rozkoš v Hospodinu.
16.2.	1. čt: Iz 55,10-11 Žl: 34 Ev: Mt 6,7-15	A odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili těm, kdo se provinili proti nám.
17.2.	1. čt: Jon 3,1-10 Žl: 51 Ev: Lk 11,29-32	Neboť jestliže odpustíte lidem jejich přestoupení, i vám odpustí váš nebeský Otec;
18.2.	1. čt: Est 4,17 Žl: 138 Ev: Mt 7,7-12	Jak byste chtěli, aby lidé jednali s vámi, tak vy ve všem jedněte s nimi; v tom je celý Zákon i Proroci.
19.2.	1. čt: Ez 18,21-28 Žl: 130 Ev: Mt 5,20-26	Dohodni se se svým protivníkem včas, dokud jsi s ním na cestě k soudu, aby tě neodevzdal soudci a soudce žalářníkovi, a byl bys uvržen do vězení.
20.2.	1. čt: Dt 26,16-19 Žl: 119 Ev: Mt 5,43-48	Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce.
21.2. ne	1. čt: Gn 15,5-18 Žl: 27(26) 2. čt: Flp 3,17-4,1 Ev: Lk 9,28-36	Když se octli v oblaku, padla na ně bázeň. Z oblaku se ozval hlas: "To je můj vyvolený Syn, toho poslouchejte!"
22.2.	1. čt: 1Petr 5,1-4 Žl: 23(22) Ev: Mt 16,13-19	Já a Otec jedno jsme.
23.2.	1. čt: Iz 1,10-20 Žl: 50 Ev: Mt 23,1-12	Omyjte se, očistěte se, odkliděte mi své zlé skutky z očí, přestaňte páchat zlo. Učte se činit dobro.
24.2.	1. čt: Jer 18,18-20 Žl: 31 Ev: Mt 20,17-28	Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.
25.2.	1. čt: Jer 17,5-10 Žl: 1 Ev: Lk 16,19-31	„Nejúskočnější ze všeho je srdce a nevyčísitelné. Kdopak je zná? Já Hospodin zpytuji srdce a zkoumám ledví, já každému splatím podle jeho

		cesty, podle ovoce jeho skutků.“
26.2.	1. čt: Gn 37,3-28 Žl: 105 Ev: Mt 21,33-46	,Kámen, který stavitelé zavrhli, stal se kamenem úhelným; Hospodin to učinil a je to podivuhodné v našich očích’?
27.2.	1. čt: Mich 7,14-20 Žl: 103 Ev: Lk 15,1-32	Kdo je Bůh jako ty, který snímá nepravost, promíjí nevěrnost pozůstatku svého dědictví! Nesetrvává ve svém hněvu, neboť si oblíbil milosrdenství.
28.2. ne	1. čt: Ex 3,1-15 Žl: 103(102) 2. čt: 1Kor 10,1-12 Ev: Lk 13,1-9	Proto řekl vinaři: 'Hle, už tři léta přicházím hledat ovoce na tomto fíkovníku, a nic nenacházím. Poraz ho! Proč má zabírat půdu?' On mu však odpověděl: 'Pane, nech ho tu ještě tento rok. Okopám ho a pohnojím, snad příště ovoce ponese. Jestliže ne, dáš ho pak porazit.' "
29.2.	1. čt: 2Kral 5,1-15 Žl: 42 Ev: Lk 4,24-30	Kéž ve dne přikáže Hospodin milosrdenství svému a v noci své písni být se mnou! Modlím se k Bohu života mého, on je můj Bůh.

Svátky a slavnosti v únoru:

- 2. 2. Svátek Uvedení Páně do chrámu
- 3. 2. sv. Blažej
- 10. 2. Popeleční středa
- 11. 2. Panna Maria Lourdská
- 22. 2. svátek Stolce sv. Petra

NAPOMENUTÍ SV. FRANTIŠKA

O těle Páně

Pán Ježíš řekl svým učedníkům: »Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho již znáte, neboť jste ho viděli.« Filip mu řekl: »Pane, ukaž nám Otce a víc nepotřebujeme!« Ježíš mu odpověděl: »Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a neznáš mne? Kdo vidí mne, vidí Otce« (Jan 14,6-9).

Otec »přebývá v nepřístupném světle« (1 Tim 6,16), »Bůh je duch« (Jan 4,24) a »Boha nikdy nikdo neviděl«(Jan 1,18). Protože Bůh je duch, je viditelný jen v duchu; neboť »co dává život, je duch, tělo samo nic neznamena« (Jan 6,63).

Avšak ani Syn, pokud je rovný Otcí, není nikomu viditelný jinak než Otec, ani ne jinak než Duch svatý.

Proto jsou zavrženi všichni, kteří sice viděli Pána Ježíše Krista v jeho lidství, avšak neviděli ho a neuvěřili v něj podle ducha a božství, že je pravý Syn Boží.

Právě tak jsou zavrženi i všichni ti, kteří sice vidí svatost Kristova těla, které je posvátně zpřítomňováno v rukou kněze na oltáři skrze slova Páně ve způsobě chleba a vína, kdo však nevidí a nevěří podle ducha a božství, že je to opravdu nejsvětější tělo a krev našeho Pána Ježíše Krista, jak to dosvědčuje sám Nejvyšší, když říká: »Toto jest mé tělo, toto jest má krev nové smlouvy« (Mt 26,26.28) a »Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný« (Jan 6,54).

Proto jen ten, kdo má ducha Páně, jenž přebývá v jeho věrných, přijímá nejsvětější tělo a krev Páně (srov. Jan 6,62); všichni ostatní, kteří nemají z tohoto ducha a odvažují se přijímat, »jedí a pijí si odsouzení« (I Kor 11,29).

Nuže, »lidé, jak dlouho chcete mít nechápané srdce« (Žl 4,3), proč nechcete poznat pravdu a »věřit v Syna Božího« (Jan 9,35)?

Hle, denně se poníží, jako kdysi sestoupil z »královského trůnu« (Mdr 18,15) do života Panny; denně k nám přichází v pokoře, denně sestupuje z Otcova lůna v rukou kněze na oltář. A jako se ukázal svatým apoštolům ve skutečném těle, tak se nám dnes ukazuje ve svatém chlebě; a jako oni, když se na něj dívali, viděli jen jeho tělo, ale věřili, že je Pán a Bůh (Jan 20,28), protože na něj hleděli duchovním zrakem, tak i my, když vidíme tělesným zrakem chléb a víno, hledme a věrme, že je to jeho pravé a živé nejsvětější tělo a krev.

A takovým způsobem je Pán neustále se svými věrnými, jak sám praví: »Hle, já jsem s vámi až do skonání tohoto věku« (Mt 28,20).

O pokorném přijímání Boží milosti

»Blažený ten služebník« (Mt 24,46), jenž se pro dobro, které Bůh skrze něho mluví a koná, nevyvyšuje víc než pro dobro, které mluví a koná skrze někoho jiného. Hřeší ten člověk, jenž požaduje od svého bližního víc, než sám chce dát Pánu Bohu (Mt 18,23-35).

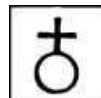
FARNÍ KALENDÁŘ

Biblické hodiny budou 3. 2., 17. 2. a 24.2.

Křížové cesty budou 12. 2., 19. 2. a 26. 2. vždy půl hodiny přede mší svatou.

2.2. Svátek Uvedení Páně do chrámu	18:00 18:00	Mše sv. v Zásadě, slouží P. Vojtěch Silski Mše sv. v Žel. Brodě Zakončení Roku zasvěceného života
9.2. /úterý/		Mše sv. nebude
10. 2. Popelční středa	18:00	Mše sv. v Žel. Brodě, slouží P. Adam Schilman
11. 2.		Mše sv. nebude
12. 2.	18:00	Mše sv. v Žel. Brodě za ochranu lidského života
21. 2. /neděle/	 16:00	Sbírka Svatopetrský halěř Setkání rodin a manželských párů
26. 2. /pátek/	16:30 18:15	Mše sv. v Žel. Brodě Přednáška P. Karla Satorii v aule Sklářské školy
26. 2. – 27. 2.		Duchovní obnova s P. Karlem Satoriou v kostele a na faře v Žel. Brodě

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00 středa 18:00 čtvrtek 18:00 pátek 18:00 neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi nebo Lence Pešatové nebo také posílat v elektronické podobě na adresu: **fz.jakub@seznam.cz**, a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává ŘK farnost Děkanství Železný Brod.

Římskokatolická farnost Děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: **483 389 223, 731 479 031**

čísla účtů v GE Money Bank:

Železný Brod: 500601574/0600

Bzí: 216475312/0600

Krásná: 216489925/0600

Držkov: 216490109/0600

Loučky: 216490336/0600

e-mail: farabrod@volny.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan JuchaMS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz